Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36525
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

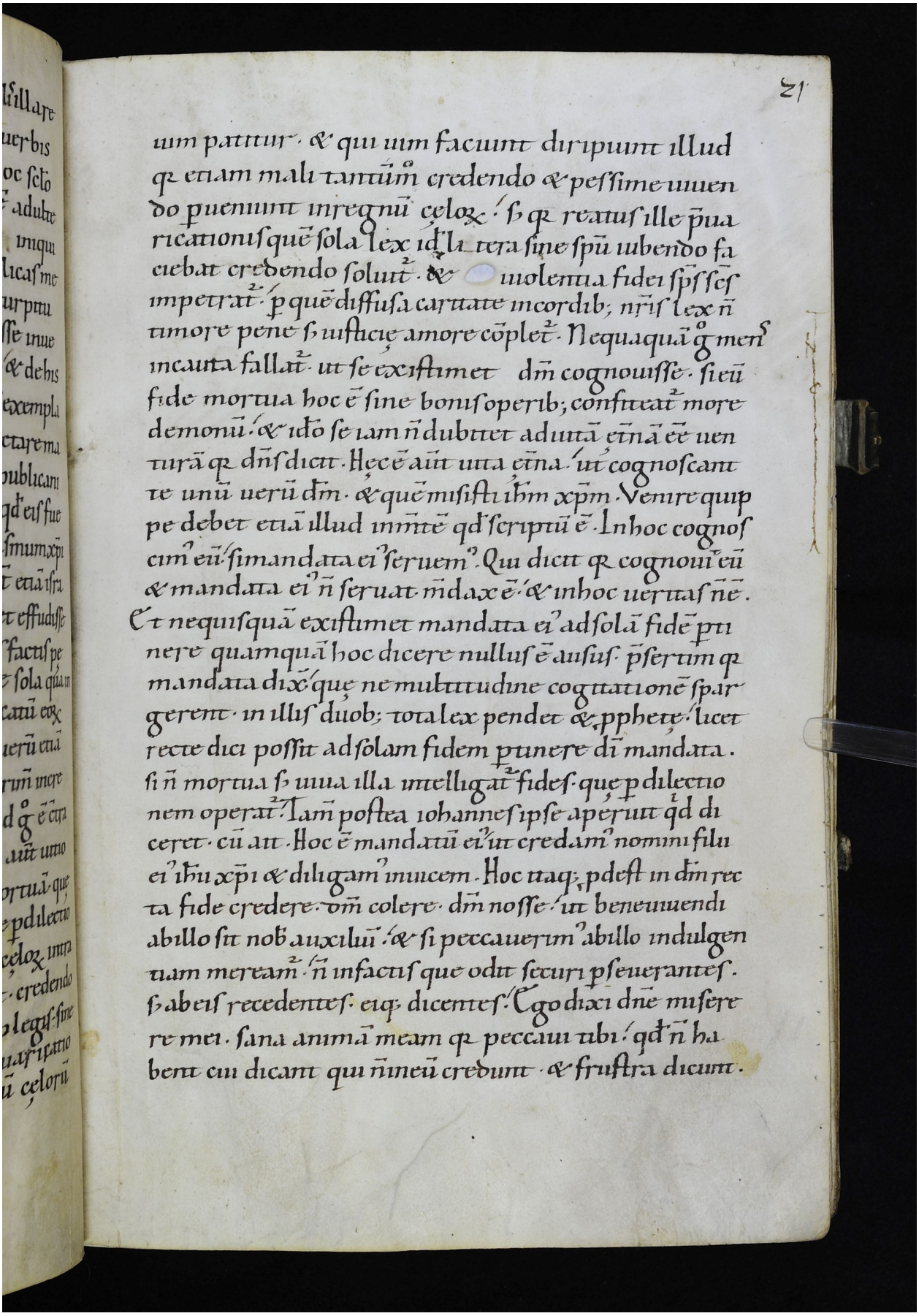

21

uum patitur. & qui uim faciunt diripiunt illud
q̄ etiam mali tantūm credendo & pessime uiuen
do puenium in regnū celoz. s. q̄ reatus ille p̄ua
ricationis quē sola lex id̄ li tera sine spū iubendo fa
ciebat credendo solui. & uiolentia fidei spūs impetrat. p quē diffusa caritate in cordib; nr̄is lex n̄
timore pene s. iusticię amore cōplet. Nequaquā q̄ mens
incauta fallat. ut se existimet dm̄ cognouisse. si eū
fide mortua hoc ē sine bonis operib; confiteat more
demoniū. & ideo se iam n̄ dubitet aduitā etnā ee uen
turā q̄ dns dicit. Hec ē aūt uita etna. ut cognoscant
te unū uerū dm̄. & quē misisti ihm̄ xp̄m. Venire quip
pe debet etiā illud inmitē q̄d scriptū ē. In hoc cognos
cim⁹ eū. si mandata ei⁹ seruem⁹. Qui dicit q̄ cognoui eū
& mandata ei⁹ n̄ seruat. mdax ē. & in hoc ueritas nē.
Et nequis quā existimet mandata ei⁹ ad solā fidē p̄ti
nere quamquā hoc dicere nullus ē ausus. p̄sertim q̄
mandata dix̄ q̄ ne multitudine cogitationē spar
gerent. in illis duob; tota lex pendet & pphete. licet
recte dici possit ad solam fidem p̄tinere dī mandata.
si n̄ mortua s. uiua illa intelligat fides. que p dilectio
nem operat. Iam̄ postea iohannes ipse aperuit q̄d di
ceret. cū ait. Hoc ē mandatū ei⁹ ut credam⁹ nomini filii
ei⁹ ihu xp̄i & diligam⁹ inuicem. Hoc itaq; pdest in dm̄ rec
ta fide credere. dm̄ colere. dm̄ nosse. ut beneuuendi
abillo sit nob auxiliū. & si peccauerim⁹ abillo indulgen
tiam meream. n̄ infactis que odit securi pseuerantes.
s. abeis recedentes. eiq; dicentes. Ego dixi dnē misere
re mei. sana animā meam q̄ peccaui tibi. q̄d n̄ ha
bent cui dicant qui n̄ineū credunt. & frustra dicunt.